

Sygn. akt V KO 71/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 14 grudnia 2017 r.,
w sprawie **K. C.** ,
skazanej z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.,
wniosku skaranej,
o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 30 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 19 października 2016 r., sygn.
akt III K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec
jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 19 października 2016 r., sygn. akt
III K [...], K. C. została uznana za winną popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k.
w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które
wymierzono jej karę 8 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 30 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa
[...], po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej, zmienił ww.
wyrok Sądu Okręgowego w Ś. w ten sposób, że za popełnione przestępstwo
wymierzył jej karę 6 lat pozbawienia wolności.

W pismach z dnia 31 sierpnia 2017 r. i 6 października 2017 r. skazana K. C. złożyła wniosek o wznowienie postępowania w ww. sprawie, podnosząc że obecnie pokrzywdzony M. G. jest gotowy złożyć zeznania, co potwierdza jego oświadczenie złożone na piśmie. Skazana wskazała ponadto, że nie zgadza się z zapadłym w sprawie wyrokiem, a reprezentujący ją w postępowaniu obrońca z urzędu nie dopełnił swoich obowiązków.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Z treści wniosku K. C. o wznowienie postępowania wynika jego oczywista bezzasadność, w związku z czym należało odmówić przyjęcia wniosku bez wzywania do usunięcia braków formalnych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (*Dz. U. poz. 1247*) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca wskazał w treści tego przepisu okoliczności, które mogą świadczyć o oczywistej bezzasadności wniosku, wskazując przede wszystkim na odwoływanie się do tych okoliczności, które były już rozpoznawane na skutek wniosku o wznowienie postępowania lub z urzędu. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (*zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, nr 1, poz. 5*).

Taka właśnie sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie. W złożonym wniosku skazana prezentuje raczej niezadowolenie z zapadłego w sprawie orzeczenia skazującego, czy też stara się dezawuować pracę wyznaczonego jej obrońcy, a jednocześnie nie wskazuje żadnych podstaw wznowienia. W szczególności jako "nowy" fakt – w ujęciu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. – nie może być traktowana ewentualna (deklarowana we wniosku o wznowienie postępowania) zmiana postawy procesowej pokrzywdzonego M. G.. O istnieniu tego dowodu orzekające w sprawie Sądy zostały poinformowane przez zaoferowanie go w akcie oskarżenia. Były to więc dowody znane, a ponadto zapewniona została możliwość przeprowadzenia ich w postępowaniu sądowym. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym M. G. skorzystał jednak z prawa do odmowy zeznań (*k. 341v*); podobnie postąpił wcześniej – w postępowaniu przygotowawczym (*k. 20c*). Zawarta w załączonym do wniosku o wznowienie postępowania oświadczeniu M. G. deklaracja, że obecnie gotowy jest złożyć zeznania, nie jest więc równoznaczna z "ujawnieniem się" nowego faktu lub dowodu (w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.) nieznanego orzekającym Sądom. Inną kwestią jest z kolei to, czy zeznania pokrzywdzonego doprowadziłyby do ujawnienia nowych faktów lub dowodów nieznanymi orzekającym Sądom. W tym kontekście zwrócić należy bowiem uwagę, że ustalenia faktycznie zostały w przedmiotowej sprawie poczynione w oparciu chociażby o wyjaśnienia K. C., protokół oględzin, czy też opinie: z badań biologicznych, biegłego z zakresu badań odsłuchowych, z zakresu medycyny sądowej.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.